

חשון תרמ"ט לפ"ק

קובץ חדשי

קונטרס ב'

דחסידי ברסלב הנוסעים לאומאן

מחיר 50 גר.

אור זורח

הוא קובץ חדשים ובאורים, מאמרים מלאים מוסר השכל ועצות ונפלאות ונוראות, והתחזקות עצום וגשגב עד אין סוף ואין תכלית, שיתחזק כל אדם להתקרב להשי"ת, מכל מקום שהוא, שנתחדשו ונאמרו ע"י חסידיו, ברסלב הנקראים ע"ש אדמו"ר האור הגנוז והצפון מוה"ר רבי נחמן זצוק"ל מברסלב זי"ע בעהמ"ס פיקוטי מוהר"ן וספורי מעשיות ועוד ספרים, וכולם בגוים ומיוסדים על ארני פנ ע"פ התקדמות שגילה רבינו הק' ז"ל ותלמידו מורינו רבי נחמן זצ"ל בספריהם הקדושים, ושקבלנו איש מפי איש מפי תלמידיו הקדושים ומפי תלמידיו תלמידיו, עד הנה, גם יכול בקרבן שיחנה וספורים, שלא באן כלל דאס עד הנה, מאדמו"ר הק' זצוק"ל ומתלמידיו הקדושים זי"ע ועכ"א.

*****

יוצא לאור ע"י חסידיו ברסלב הנוסעים לאומאן

חובא לבית הדפוס ע"י המלכט והמסדר והמשדל בהוצאת הקובץ
ר' שמחה ברא"ח הלוי בארנשטיין, לאדנ. זאוואדזקא 26

ל א ר ז

שנת אורן יאיר לעולם ועד לפ"ק

תכן הענינים:

ספר חלוקי הנחל

מר' יצחק ברייטער מווארשא

(*) חכמה ובינה עד ס' ל"ד מר' אברהם ב"ה נחמן ז"ל מטולטשין

יודישע אפטיילונג:

אתחלתא דגאולה

ה' יצחק יעקב קאנטאר מקראקא

שיחות הר"ן, איבערעזעט אויף יודיש

(*) הספר „חכמה ובינה“ בא אל' יחד עם שאר כתבים מר' אברהם ז"ל והדפסתיו חציו בקונטרס הזה וההמשך מהספר חכמה ובינה וגם שאר הכתבים יודפסו בקונטרסים הבאים ב"ה ויען כי כל דבריו הקדושים והנוראים בוערים כנחלי אש כאשר ענין תחוינה משרים, אמרתי כי נכון הוא להודיע להמעין אשר הר' אברהם ז"ל היה מופלג בתורה ויראה, בנגלה ובנסתר וכל רז לא אנים ל'י, איש צדיק וקדוש, וידוע בין אנ"ש שהכירוהו (כו) גסת'ק זה כעשר שנים) כי היה בעל מדריגה ובעל רוח הקודש ממש, ולבד מכל הנ"ל כל דבריו הם דברי קבלה אמיתית שקיבל מתלמידי רבינו ז"ל (כי הוא הכיר את רובם כולם מתלמידי רבינו ז"ל) וגם מאביו ר' נחמן ז"ל מטולטשין שהיה תלמיד מובהק למורנו ר' נתן זצ"ל, ואבקש את אנ"ש ואת כל מי שנמצא בידו כתבים מר' אברהם ז"ל ומשאר אנ"ש לשלחם אל' להעתיקם, כי גם החכמה ובינה ושאר כתבים הנמצאים אתי הכתב משובש הוא מרוב ימים, ובמקומות רבים א"א לעמוד על תכונתו, ע"כ למען זכות הרבים, גם שלא יצא דבר חסר מן הדפוס אבקש תיכף לשלוח אל' הכתבים להעתיקם על האדריסה: ש בארנשטיין, לאדו זאווארזקא 26, ותיקן אתר ההעתיקה אשלחם בחזרה ב"ה.

העורך והמו"ל

מפני קוצר היריעה לא באו בהקובץ הזה הרבה חידושים שנשלחו נא:ש, ואותם שיהיו ראויים לדפוס, יבואו בעזוהיית בהקובצים הבאים,

המערכת

אור חרוקי הנחל זורה

ובר' עמודים ויסודי האמונה ע"פ דעת "נחל נ' בע מ' קור ח' כמה".

שאבום שותי מימיו כשתים עשרה שנה בליובלין

נכתב בנאלינצאח י"ז סיון ה'תרע"ז ע"י ר' יצחק בריסקר מחארשא

חכמות נחתה כיתה חצבה עמודי שבעה (מסלי מ' א')

א. עמוד יד ה'

יסוד היסודות ועיקר העיקריה, מה שזכינו לשאוב ממימי הנחל הוא, לידע ולהודע כי כל מה שעובר על האדם בין ברוחניות בין בגשמיות, במזיד ובשוגג באונס וברצון, הכל בגזירת היוצר הוא, כי אם האדם איננו ראוי ולא זכה עדיין להתקרב אל הקדושה ואל המצוה לעשות אותה, מבלבליים אותו מן השמים ממנה, כי נתגלגלת בתוך מחשבותיו מחשבה מבלבלת כזאת, אשר אינה מניחה אותו לעשות הדבר שבקדושה אף שרצה לעשותה, וכל זה אינו ח"ו לנקמה מהש"ת כי אם ברחמיו ית' המרחם על כל מעשיו, ודע ועד דיין אמת, כי אי אפשר לקרבו אל הטוב כי אם בדרך זה, להודיעו איך הוא רחוק מטוב, ואיך הוא עומד במדריגה פחותה כזו, ואין עליו לעשות כי אם לצעוק אחר המעשה הרע להש"ת על זה, ולספר הכל לפניו ית', ולשפוך לבו בתחנונים ולפרש שיחתו לפניו ולבקש ולהתחנן על נפשו, שיזכהו הש"ת להתקרב אל הדבר שבקדושה, וזהו בפלאות תמים דעות, ועל יסוד זה טובים הולכים כל המאמרים וכל התורות של הלקוטי מוה"רן, וכל מיני התחזקות, ובפרט התורה אומרה לאלקי בעודו, לקר"מ ח"א סי' רפ"ב. מה שצריכין לדון א"צ ואת אחרים לכך זכות, כי זהו עיקר המור, זכות שכל הירידות שעברו עליו ועליהם, במזיד ובשוגג באונס וברצון, הכל מן השמים כדי לקרבו בדרך זה. אבל הרחוקים מהצדיק האמת אינם מבינים זאת, וגם המקורב צריך זכות גדול שיזכור זאת תמיד, ועל הכל מה שעובר עליו יתחזק בתפלה להש"ת, שיתקרב על ידי הירידה ואל יתרחק על ידה ח"ו, וכן בלקוטי מוה"רן חגיגה סימן פ"ב בהתורה כי תצא, מענין כסדר ושלל כסדר בין ברוחני בין בגשמי, והבחי' מה כחינו המובא שם הכל בג"ל, וזכות ההתגלות הנאת יעמוד לנו לייך בזה אמן.

ב. עמוד התגלות ארכות

יסוד השני הוא לידע, כי התגלות אלקותו ית' נשתלשלת כל היום בולו להאדם וכל הלידה, מאז נאצלה כל הבריאה כולה, למעמים לעתים רחוקות בהתגלות ממש, שמאירין עיניו והוא משתוקק באמת להתקרב להש"ת כי קוראין אותו ממש והוא שומע, אבל על פי רוב, ההתגלות הוא בהצלם

בסלאי, ובהנפוך אתו, כי נשתלשלה זאת החיות אלויות בתוך מחשבות של עצלות ועצבות כבידות ואי-רצון, אף פעם בתוך כפירות ובלבולים, דמיונות, מחשבות, תאות, והתהוהים, וכו' וכו', והעיקר לידע, כי מה שזומע או רואה מאוזן ומקשיב, או מרגיש מיד איש ומיד אשה, מקרוב או מרחוק, ובפרט מאשתו ובני ביתו, הכל הוא דברי השי"ת אשר קרא אותו אליו בזה, וזה הוא התיקונין שנותנין לו מלמעלה, וסוד זה מרומם בגמ' מיום שחרב בית המקדש ניטלה הנבואה (היינו התוכחה) מן הנביאים וניתנה לשוטים ולקטני הדעת (היינו מה שהמוכיתין בעצמן אינם יודעים, כי הם מסיחין לפי דעתן) אף ההנפוך מן הישר, ובאמת מהמזין על הטוב) ושורש של ההשתלשלות הזאת מחלוקת שבקדושה מחלוקת של תנאים ואמוראים, מה שאלו, ואלו דברי אלקים חיים, אף שההלכה היא צ"ס אחד מהם, אבל מהשי"ת נסבב הדבר שהשגיו יאמר וינכית מהתורה שלא עש"י הלכה למעשה, והאדם בין דרכו כג' הם גם דברי השי"ת אבל צריכון לעשות אליבא דהלכתא ועל פי כללי התלמוד, וההנפוך מהמאן דאמר השני החולק עליו, אף שגם התנא זה קיבל דבריו משמים, כי כל זה בשביל הבחירה והנטיין הצירוף והבידור, לכן גם זה טעם מה שצריכון לקדמה שלהן ערוך בכל יום (כאשר רבינו ז"ל הזהיר מאד על זה) להכריע ההלכה ולתתן השלום בין המחלוקת של האדם, בתוך מחשבותיו ובכל מה שעובר עליו, שלא יהי בבחי' חלק לבם, בבחי' ברצות ה' דרכי איש גם אויביו (אלו המחשבות המעקמים את לבו הנמשכים מהצד הר"י) ישלים אתו, ועל זה נאמר (צנ"י ג') אז אהפוך אל העמים, שפה בדורה"ל לקרא כולם בשם ה', והאלילים, כליל יחלוף (רע בטוב) כי אז יתגלה שכל הכפירות היו קרואה לאמונה, וגם ויקרא אל משה באלף, וצירא מרמן על זה, אשר בכל מינה מקרה הקורה לאדם, נעלם שם קול קריאה מהשי"ת אליו בקול דממה דקה, והבן.

(לפניו מוהר"ן חלק א' סי' קצ"ג, ניד, סי' ו' ובחלק ב' סי' י"ב צ"ת)

ג. עמוד ההסתרה

יסוד השלישי הוא לידע כי כל התאות יסודותן על הכפירה הגדולה של ההסתרה, אשר אין שום אדם נקי ממנה והוא, כחו ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, והוא עבודה ורה"מ, (ממנה נצמחת תאות ממון אשר עיקרה שהאדם יתבול ויאסוף ממון בכוחו, וישכח בתבואה ית' אשר הוא נותן לו עצה וכן לעשות חיל ולמקני נכסין, והכל הוא מאתו ית' בהשגחה פרטית, ומה שאין נותנין מן השמים לאדם מרנסה בלי סבובים ועשיית האדם, הוא בשביל הבחירה והנטיין וההסתרה, כדי שיוכל לומר ידי דמה ולא ה' פעל כל זאת, ומה באה הכפירות לצדקה ולמשא מתן באמונה ולקביעות עתים לתורה וכל טוב כמובן.

נצה

ומבחן לזה מצאנו בעזרה שי"ת, שאם יזכה האדם לאחוז בזה יתקן הרבה בזה הדבר, והוא, שאל יתהוה כלל וכלל מה שעשה או שנעשה, איזה היזק בפרנסתו על ידו בעצמו על ידי שנפסק בדעתו איזה עצה שאינה

טובה, או עיי' אחה שעל ידו נפסד לו במנסתו כפי דעתו עתה, כי כל מחשבות כאלו יחזק מדעתו ויאמין בהשגחה פרטית אשר כל הדבורים והמחשבות, אשר דיבר הוא, או אחר אשר על ידם בא לו ההפסד הכל מיד ה' היתה זאת, הגדיל עצה הפליא מושי' וכל זמן אשר הוא מתחרט את אשר נעשה, אות' הוא כי נתפש בהרשת של כחי ועוצם ידי, אף שאינו אומר זאת בפיו בפירוש, כי על זה רמזה התורה ואמרת, בלבבך בחי ועוצם ידי וכו'.

גם תאות אכילה נצמחת מהכפירה הזאת, כי באמת הכח והחיות להאדם נשפעת מהש"ת חי החיים, ורק בשביל הבחירה וההסתרה גיתנה החיות להאדם דרך המאכל והמשתה, וכל זמן שהאדם אינו זוכה לזה הדעת הוא נתפש בגשמיות המאכל, ושוב בו ית', ואין עצה להמתיק ולהשתיק המית תאות אכילה כי אם בזה הדעת, לידע כי כל הכח והחיות מהמאכל, וגם הטעם אשר הוא מרגיש בהמאכל הכל הוא מהש"ת, ואך בשביל הבחירה והנסיון נשתלשל החיות דרך המאכל. (וזהו כל כוונת ברכת הנהנין, מוציא לחם מן הארץ, (דרך גשמי והסתרה) בשביל הבחירה לזכותינו בעבודת התגלות ההסתרה וכן כל הברכות וד"ל (לקוטי מוהר"ן ח"א סי' ג').

ד. עמוד ארך אפים.

יסוד הרביעי, ענין ישמע בזיונו ידום וישתוק והוא עיקר התשובה (לקו"מ ח"א סי' ו'). הוא לידע כי כל מה שעושה חבול בחירה הכל הוא מהש"ת, ולכן כששומע דברי חירוף וגידוף מיד איש מיד רעהו, או בקבלו בוק ממנו ידע אשר הכל מהש"ת הוא, ולכן בהקפצו על רעהו ובועפיו עליו מסיר גשמתו הקדושה ממנו בעצמו, כי אינו מאמין בהשגחה פרטית, אשר האדם הוא רק שליח המקום, בחי' למשפטי עמדו היום, כי הכל עבדיך (נדרים מ"א) אבל באמת הכל הוא מהש"ת לטובתו ולמרק עונותיו, והוא מסיר אוננו ומטה שכמו מלהתתקן, אשר אז הוא עת לזה כי אי אפשר להתתקן כי אם כשעולין לסוד התשובה ושורשה לידע כי הכל מאת ה' היתה לנו כנ"ל, וזהו לשון תשובה לשוב הכל להש"ת לידע שהכל מאתו ית'. וזה הדעת נתגלה אז בהכאוב אותו חבירו והוא שותק לו, בידעו כי הכל מאתו ית' למרק עון ולהתם החטאת, וללמד לאדם דעת ועיון נתבטלה הקליפה וההסתרה כולה אמן.

ה. עמוד התשובה

יסוד החמישי לידע, כי בכל עליה ועליה כל חרטה לתשובה אשר נתעוררת בקרב האדם, אם חושב או האדם שבדאי אהי' איש כשר מעתה בודאי אעשה כך וכך, ידע שמחשבה כזאת מעורבת היא מכפירת כחי ועוצם ידי וגוררת עמה אחר כך עצבות והתרחקות, כי חושב הוא כי בידו הוא, והמלכות שלו הוא, וכי ראוי הוא עבור מחשבה טובה אחת, אשר באה אליו

מאיתערוחא דלעילא, להתקרב, ובי כל התרחקותו עד הנה מידו היתה זאת, ולא דעת ולא תבונה לו כי מן השמים עכבותיו עבדו שלא זכה עדיין להדבר שבקדושה, עבדו שלא התפלל כראוי, ואף מעתה אם לא ימצא חן בעיני השם, גם עתה לא יעמוד בנסיון, ואין לו שום עצה כי אם לקבל עליו לעשות טוב ולבקש מתשית שלא יתחזקו עכ"פ מתפלה ותחנונים, וכי על כל מה שיעבור עליו יזכור מיד בהעצה של תפלה אשר יסודותה בחררי קודש לגלות כי הכל ביד השי"ת ובודו לגדל ולחזק לכל, וכמו שכתוב ותנחית את אשר אהון, היינו מי שיבקש זאת מידו את אשר אחונגהו, כי יזכה לדעת הזה שאין שום יאוש בעולם כלל כי כל מוגי ירידות מאתו ית' בחסד וברחמים קרבו, ולא צרחק, ועל כולם צריכים כי אם להרבות בתפלה ובתחנונים, בין קודם הנסיון, בין לאחר הנסיון, ואף אם ח"ו נכשל בו במיד ובשונג באונס וברצון הכל כנ"ל.

ו. עמוד העשיה

יסוד הששי הוא לידע אף שהכל ביד השם על פי גזירותיו העליונות בין ברוחני בין בגשמי, על כל זה כן יסד המלך מלכו של עולם בשביל הנסיון והבחירה שהאדם עליו לעשות שלו, אבל בכונה זאת אשר העשיה שלו הוא כי אם בשביל הנסיון והבחירה, כי כך המצוה לעשות אף שאיננו בידו, לכן צריך להתחזק בכל כחו לילך בדרך מלכו של עולם ולהשמר מכל חטא עון ואשמה, וגם בדרך אהרן לעשות הכל על צד היותר טוב, והכל בכונה הנ"ל, למשל: ברוח הוא הדבר על פי דעת האמונה והאמת, שהריות אשר צריך להניח אל האדם, אף אם יסתור את עצמו מתחת לארץ יבוא לידו בלי ספק, גם המצות וההתעוררות, הרברים שבקדושה כשועלה ברצונו ית' לזכותו כי ימצא חן בעיניו ית' כי יתפלל אליו, ימצאם אליה על כל זה המצוה לירד להתחזק בכונה זאת התיקון לחקנה, ובוה טועין העולם הרבה, כי רואין בספר תורת אלקים ובהכרח, בכל אשר תעשה, וגם בעניני רוחניות, ועשיתם אותם, ובספר התפלות, בי אנו אדוני העון, ואנכי טבתי בכל אלה, וכדומה, חושבין כי הכל ית' האדם אבל באמת הכונה כי צריך האדם לעשות ולהתחזק בכל כחו, אבל בכונה הנ"ל, ואסור לו לשכוח זאת הכונה בין ברוחני בין בגשמי, בכל אשר הוא עושה, כי כן גזר השי"ת שלא יוכלו לראות יד השם עין בעין, כי עיקר תענוגיו ית' להכירו ע"י ההסתרה, ולידע כי גם ההסתרה מאתו ית' ולכלול דרי מעלה בדרי מטה, והידיעו, בהבחירה, וההשגחה בהטבע, לתקן כתר מלכות, ולידע כי ה' הוא אלקים, לכן עצה להאדם, בענין דרך פרנסה ולכל הצטרבותיו הוא, טרם ידע איזה דרך ונתיב יצלה, ומה עליו לעשות ולתקן לפנות צריך הוא לזשא ציגיו למרנס, ולתקשר אמונה פשוטה, כי אז צריך הוא לתקן חלל הפניו שורש של ההסתרה, כי אז תקונו לחאמין שזה דרכו לבלי לעשות כלום שום עובדא כי אם תפלה ותחנונים, ואת"כ בשמתנוצץ לו במוחו איזה עצה אמיתית או ההוסף צריך הוא אז לקיימה בכונה עבור הנסיון

והבחירה, לא שיחשוב ח"ו כי אי אפשר להשיית ליתן לן פרנסה כי אם ע"י סיבות ועשיותיו, ולסמוך את עצמו על הסיבה, כי זהו מעשה העגל ממש, ועל זה שואלין ליום הדין, נשאת ונתת באמונה היינו מה שיצאת למר"ם היה בשביל האמונה, היינו בכוונת תיקון האמונה, כי כן המצות מידו ית'. לעשות בשביל הנסיון לצרף את הבריות כדי לקיים את התורה בדרך הזה, אבל ידעת כי הפרנסה שלך מידו ית' ולא ע"י עשייתך כלל, וככלל לא, או בשביל הכפירה יצאת למר"ם שחשבת מה יושיענו בפרנסה מה שאשב בביהמ"ד, אם לא יאעשה לא יהי' לי פרנסה, וצריכין לזה דעה צחה להבין איזו פעולה מההשגחה לעשות, ואיזו להיפוך, והשם ירחם. —

ז. עמוד הצדיק

- יסוד** השביעי בענין התקרבות להצדיק האמת.
- א. נשמת משיח קדמה להעולם, והוא שורש גפשות ישראל, וכל הבריאה כולה בסוד כל העולם לא גברא אלא בשביל לצוות לזה, וצדיק יסוד עולם.
  - ב. עמו נתייעץ הקב"ה בבריאת עולמו כמ"ש את מי נועץ ויבינהו וימדהו באורח משפט.
  - ג. הוא ערב להקב"ה שיתקן את העולם.
  - ד. כל העבודות של כל העולם, כל הגלגולין והבירורין והנסיגות, והתגלות אמונה על ידו כמ"ש בכל ביתי נאמן הוא.
  - ה. אליו נתן הקב"ה הממשלה והמלכות ע"ד צדיק מושל ביראת אלקים.
  - ו. הוא הבית דין שלמעלה.
  - ז. הוא ההתגלות של יד ה', היינו ההשגחה פרטיית בין ברוחני בין בגשמי הוא מגלה.
  - ח. הוא ההתגלות של תפלה כמ"ש ואני תפלה.
  - ט. הוא המרכבה לשכינת.
  - י. הוא הקדושה.
  - יא. הוא תחיות של כל העולם.
  - יב. על ידו עולין, כל העבודות לשמים.
  - יג. על ידו כל ההתעוררות לתשובה.
  - יד. על גדי ההתקרבות האדם להצדיק אמת, היינו ע"י הידיעות הנ"ל, וע"י ההליכה בעצותיו הק', נמשך על האדם מעין נצוצי אור של קדושת הצדיק, כל אחד כפי בחינתו, היינו אף אם האדם רחוק מאד מהקדושה, ע"י שהוא נתקרב אל הצדיק אמת, נשפע עליו על כל פנים שידע ויראה היטב איך הוא רחוק מהאמת וצדק, ומדרכי המשפט הנכון, ואיך הוא מונח ממש בהיפוך, כדי שישתוקק להאמת, ויהפך על זה, בלי שום יאוש ועצבות, כי אם ידע אשר גם אותו קורא השו"ת, וכי יקר הוא בעיני השם, וכן למעלה למעלה, כל אחד כפי בחינתו, וכפי התקרבותו להצדיק האמת וזכה

להמשיך עליו קדושת הצדיק, ביותר לדרך באורחותיו ולדע כי הכל ביד השם ולהתפלל על זה תמיד. אמן.

טו. חלקי נשמת הצדיק בכל הנבראי ובפרט בעם ה' וביותר בכל הצדיקי האמתיים. טז. התחדשות דרך האמת היה חמשה פעמים בעולם ואלה הם: משה רבינו, רבי שמעון בן יוחאי, רבי יצחק לוריא, רבי ישראל בעש"ט, והנחל גיבוע מקור חכמה, וממנו ועד משיח לא יהיה חדשות.

יז. בכל מקום שנזכר צדיק בלוקטי מוהר"ן הכל על הצדיק הנ"ל. יח. ביותר ה' התגלות ענין של תפלה נשמת משיח בדור המלך. יט. אין לאדם להשתדל להיעשות זה הצדיק ואין לו לחשוב כי כל

מי שרוצה לייסור את הכתר הזה נוטל, כי זהו ענין של מפורסם של שקר, שהובא בלוקטי מוהר"ן, כי אם כל אחד צריך לקבל מזה הצדיק הנתגלה בכמה דורות, שזהו ענין של התנוצצות משיח, וההכנה לגאולה. וכך אחד צריך לדע מזה הצדיק, כי אם לא ידע ממנו בזה הגלגול, יצטרך להתגלגל עד שידע, ועל זה אנו מלחינים כל כך על הגאולה ועל התמורה, ועיו כווננו חז"ל — עשה לך רב וקנה לך חבר, שיחדיו תקבלו מזה הרב, וגם כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם היינו שידע ממי נמשכו כל הדברים, שורש התורה, עיו מקרב הגאולה וגאולת נפשו.

כ. לידע כי חידוש כמו הנחל גיבוע מקור חכמה עוד לא היה בעולם כי הוא הכין כלים למשיח צדקנו והמשיח לחום בהם לתקן העולם אכ"י.

כדי שלא לשום את הניר חלק אמרתי להציג פה איזה רמז ששמעתי בשם ר' יצחק בן בינה קראקאווסקי מאטוואצק **איתא** במשנה (סוכה דף נ"א ע"א) בענין שמחת בית השואבה ידעו לעזרת נשים ומתקנין שם תיקון גדול, מגורות של וכו' וארבעה

ילדים מפרחי כהונה ובידיהם כדים של מאה ועשרים לוג שהן מטילין לכל וספלי וספלי ע"כ, ובגמראו מאי תיקון גדול, אמר ר' אלעזר וכו' והתקינו וכו' כדי שלא יבואו לידי קלות ראש עיי"ש בגמ'.

ויש לרמז בזה כי מובא בדברי רבינו ז"ל אשר תיקון הברית נקרא תיקון הכללי וע"כ מכונה זה גם בדחז"ל הנ"ל בשם תיקון גדול.

והנה רבינו ז"ל גילה תקון לפגם הברית לומר העשרה ק' תהלים: טז. לב. מא. מב. נט. עז. צ. קה. קלו. קנ. ומובא שם בסי' ר"ה הענין כי העשרה קפ"ח תהלים הנ"ל הם כנגד העשרה מיני לשונות שנאמר בהם ספר תהלים שהם אשרי ברכה וכו' ויש כח באמירת תהלים להוציא הטסה מהקלימה שלקחה אותה, כי תהלים בגימ' תפ"ה מנגד לילית הממונה על סגם הברית אשר לילית גימ' ת"פ ועם החמש אותיות הוא תפ"ה שהיא בקליפה כנגד קדושת ספר תהלים עיי"ש וע"כ גם פה במשנה שעשו תיקון גדול שהוא תיקון הברית כנ"ל, התקינו גיב' שיהיו ארבעה ילדים מפרחי כהונה ובידיהם כדי שמן של מאה ועשרים לוג כי ד' פעמים מאה ועשרים גימ' ת"פ. ושמן ירמז על תיקון הברית עיין בהתורה פתח ר"ש לקו"מ ח"א סי' ס' או' ג' בסופו כי השכל הוא כמו נר הדולק ע"י השמן הנמשך אל הפתילה הדולקת, כ"כ עיקר השכל שיהי על תקונו הוא ע"י השמנים שבגוף שכלו על תיקון הברית עיי"ש.

הקדמה

מודעת

זאת בכל הארץ כי אמנם לא קם נביא עוד בישראל כמשה אבל הוא בעצמו עוד יקום לגאלינו גם מהגלות הזה. כי משיח דא משה [א] ומה שהיה הוא בעצמו שיהיה ביה שאת ויתר עוזו כי בא יבא ברנה גם בשער החמשים וישיג אתו בשלימות עצום ונשגב עד שלא ירד עוד מאתר [ב] כי לעולם עד ולנצח נצחים יעלה ויתענג בו במדריגת אחר מדריגה עד אין חקר.

יעתה

כפי אשר יזדע הדבר אשר דיבר רבינו ז"ל בעת אשר גילה את המאמר המובא בלקוטי מוהר"ן חנינא סימן כ"ח דע שיש חלוקים בין התורות וכו' ומדריגת נתן וז"ל מעוצם הרגשו בוכות לבבו את עומק גוראות דבריו עד כי בערו בקרבו כל הבהת שלחבת ממש לא יכול להתאסף ונתן את קולו בסני כל הנצבים עליו אולי כך הוא הסירוש מה שאחז"ל אין בן דוד בא אלא בהיטח הדעת היינו שיהי בצולם ולא ידעו כי כבר הוא וכו' ורבינו ז"ל גילה את עיניו והראה לו רב נחמן אמר כן אי מן חיי-אנא [ג].

ועתה

מאלינו נדע ונבין פחות מטפה מן הים כמה שנקרא בשם נחל גובע מקור חכמה [ד] שזה הוא השם של מדת הבינה כידוע ליודעי חן. כי אם רבות בנות עשו ח"ל להשיג השגות הנמשכות מאתה וממדת החכמה וכו' אבל להחזיק ולהכליל בה בתכלית השלימות שאין שלימות אחריו. לא יקום עוד בישראל יורה העלית על כולנה כידוע ומובן כל זה בספרי אמת.

מהודרא בתרא

[א] על אודות שאמר חז"ל על פסוק שיה לא ביד חשלת יולד אל שחינו גואלם לעמיד - הכי לא וראה מה שמוכח בשלימות הר"ן בסימן י"ד מענין גלגולים ומובא גם בספר ספרי אמת שאין הכשמות מחלגלת פעם שני כמו שהיתה רק זאת הפעם עם זה הרוח וכו' וזה חזין כי לא יסתרו זה את זה מאמר חז"ל האלה וגם המקראות שבפ' שופטים נביא בקרבך מאחריך כמוני יקום לך וכו' כביא אקו להם מקרב אחיהם כמוני וכו' אשר לדברי האר"י ז"ל גם הם יתבאר על גואל העמיד להיותו ובלבד הזה גם הם על מקומם יבואו בשלום [ב] כי אע"פ שגם בעת מתי תורה השיג אותו בסוד ומשה עלה אלהים אבל חזקה בסוף הארבעים ירד מאתו כמרומו בפ' יד כי שחת עמך ולא השיגו עוד כל ימי חייו.

[ג] בנבואה אחת כגון אלה אבל כמדומה לי מאת אשר שמעתי בעת את הענין הזה שרבינו ז"ל סיים לו אלה הוא [ד] כמו כביאור במאמרו הקדמון שחזי מוהר"ן בספרו נסיעתו לאומאן בלוח

מדינת ישראל
מסד
 מסד 444
 מסד 444

הקדמה

ואנכי העני בדעת בשמעי' ובהבינותי בכל זה תמכתי יתדותי במקדח רבינו ז"ל אשר פקד וצוה על כל אחד ואחד בתורה עד מקום שיד שכלו מגעת, וסבותי את לבי לתור ולחפש בכל הדברים הרומזים על בינה עילאה, ונשאתי את עיני ואראה כי ברובם ככולם מרומז ונסתר כבוד שמו (של רבינו ז"ל) הקדוש והגורא [ה] בדרך מספר ומנין, כאשר הצבתי אותם לעיניך זה אחר זה.

מהדורא

בתרא

ועכשיו יש כ"ח כ"צ מ'קור ח'מה וכו' [ו] עי' בהשיות הר"ל בלות מ"ד שכל אדם ואדם מרומז בשמו, כל ענינו ונחינתו, וצוה חבין גדול ועולם מוראות ונשגבות שמות הלדיקים, אשר בהזכרתם לבד יכולים להביא שיכוי במעשה בראשית לשכות העצב לעובה כמבואר בספר הא"ב (הוא ספר המדות מרבינו ז"ל) ח"ב אות ל' סי' כ', גם עיין בלקוטי מוהר"ן מ"א סי' מ"א מה שכתב שם בשם האריז"ל שיעקב גי' ב' פעמים חלקים עם הוודאותיות ובלקוטי הלכות הלכות הודאה הלכה ו' אות ל"ד בשם האריז"ל שיעקב ויוסף גימ' י"ג פעמים הוי' וגם בשמות שאר הלדיקים מובא בספרי אמת גימטראות משמו ית' כי שמו ית' משהוץ בשם, ולדיקייא שמא דקוב"ה, ומכל שכן וכ"ש בשמו של הראש כל הלדיקים וכו'... אשר התפאר ואמר — איך האב גאר קיין לאשען ניט — שבדאי גדלו ועלמו רזין וסודות לפלאים ונוראים בשמו הקדוש עד אין חקר, עד שכל מה שמואלים בזה חיזה רמז לשבח גם בעניות דעתיו הכלל אמת (גם ע"ש בהשיות הר"ל בהשיותה הכ"ל מה שאמר לר' שמעון לבד ידמה בדעתו שגם אדם אחר בשמו כן אחיזתו גם כן שם וכו' ע"ש):

יקר חכמה ובינה מפנינים

א. כי בראשונה נבא בחשבון חכמה ובינה אשר השיג אותה בשלימותה ובמילואה, ותביט ותראה רמז נפלא כי על כן במילוא כזה — בית יורד בן היי — מכון במספר, נחמן בן שמחה — מכון ממש.
 ב. גם בינה היא בסוד, נשמה כי ע"כ גם חכמה נשמה במילואה כזה — נון שני מס הא"י — (א) עם הכולל במספר, נחמן בן שמחה.
 ג. גם בינה הוא בסוד, המורה נכון כי ע"כ גם חכמה מורה במילואה כזה — מס, נון ישי היי — במספר שמו במילואו כזה — נון חית מס נון — עם הכולל.

וזה אשר גם תי, מורה חכמה עם האותיות במספר הזה.
 וזה אשר גם תי, מורה בדרום עם האותיות במספר, נחמן בן שמחה עם הגי' חכמה.
 וזה אשר גם נר חמדי (ג) עם האותיות במספר שמו במילואו כזה — נון חית מס נון.

וזה אשר גם תי, שמו זית יך חכמה — גימ' שמו בארבעה פנים הלא המה נחמן, נחמן בן שמחה עם האותיות והתיבות.
 נחמן בן פיגא עם האותיות והתיבות (ד) נחל נבע מקור חכמה עם האותיות ד. בינה; הוא בסוד קרן יתן ע"כ קן עם האותיות במספר, נחמן עם הארץ ה. בינה; הוא נשמה בסוד, תבונה כי על כן גם, חיו בית ואו נון הא"י עם הכולל במספר שמו בבי' פנים הלא המה נחמן בן פיגא — נחל נבע מקור חכמה עם האותיות והתיבות.

ו. בינה; הוא בסוד, רבי ועליה נאמר הלב מביין כי ע"כ חת, הלב מביין עם האותיות והתיבות במספר, נחמן.
 ז. בינה; הוא בסוד, נדרים — כי ע"כ גם זה במספר, נחמן בן פיגא עם האותיות (ז).

מהדורא בתרא

א. **מירוי** אות ה' נחשב בג' פנים — ה', ה', ה', — כנודע נספרי אמה (א) אות פל אשר כתבתי במספרים האלה, דקדקתי לכוונתם ככתובתם בתורה (א) כי כ"כ אלף המורה כפ' טוהר להטות נר חמדי (א) עינינו כפ', ביה, שמואל על אורות חכמה מס פיגא ומלאכה ודאית כי כן הוא באותיות האלה כאשר כתבתי, גם אנכי אורחא אמרתי להודיע להמעיין, שכתבתי וזל הוהיר לכל אשר יבקש בזכותו, שזכירונו על מס אמו, ר"נ בן פיגא, ולא כשאר גפסרים אשר יזכרו ע"ש אביהם (א) כי הוא קן לחכמה (א) עי' במס' זכורות ד' ל"ז. שהפדה נדרים ביחוד מומחה אמר, נחמן דגון אנה, ועי' לעיל בהקדמה ובלקוטי הלכות ה' עטען ועטען ה' ב' באות ד' מעטען טבעת היסוד שחיקן ל'

ח. בינה; הוא בסוד "תפלין" כי על כך "אות על ידך" — עם האותיות והתיבות והכולל במספר נחמן בן שמחה

וזה אשר גם "מטסת בין עיניך" [ו] עם הכולל בגמ' שמו במלואו עם אותיות המילוי.

וזה אשר גם השם "תפלין" אשר בדברי חז"ל במלואם "תיו, סא, למד יוד, נון" עם אותיות המילוי, במספר שמו במלואו עם הכולל.

וזה אשר גם השם — "פאר" — אשר להם אם תמלאנו כזה, פא, אלף ריש" עם אותיות המילוי במספר שמו במלואו.

ט. בינה; הוא בסוד "קודש קדשים" כי ע"כ גם זה במספר — נחמן בן שמחה, נחמן בן פיגא — ואחד מהם עם האותיות והכולל.

י. בינה; הוא בסוד "הוא" כי ע"כ הי' ויו [זן] אלף במספר נחמן יא, גם נפש "בנימין" נמשכה מבינה כי ע"כ גם בנימין במספר נחמן עם האותיות.

יב. בינה; הוא בסוד "אם חבנים" כמספר נחמן.

יג. בינה; כלולה וייחודה בחכמה, כי על כן יעלו גם שגיהם, חכמה בינה עם האותיות כמספר נחמן.

וזה אשר גם "אלף בית, אלף, מס" (כי חכמה ובינה הם בסוד אב ואם) במספר שמו במלואו, נון חית, מס נון עם הד' אותיות.

וזה אשר גם השם "נסתר" אשר להם במ' שמו במלואו.

יד. בינה; היא אשר באה בסוד "מי" אשר נאמר על זה-ה' צבאות יעץ יי, "מי" ישר, "מי" ירפא דף, [טן] ומאשר השיג זאת רבינו ז"ל [ו] במלואו דמלואו שאין למעלה מזה, כי ע"כ מלואו דמלואו כזה, מס מס יוד ואו דלת עם התיבות והכולל במספר, נחל נבצ מקור חכמה עם התיבות, ועם הב' כוללים הוא כמספר, נחל נבצ מקור חכמה.

וזה אשר גם כתיבתו פשוט ומלא כזה, מי, מס יוד במספר שמו הקדוש נחמן עם האותיות.

טז. ולכן מה שאמר חז"ל הקב"ה גזור והצדיק מבטל, נאמר עליו ביותר ויותר כי הוא אשר נאמר בו, ו"מי" ישר והוא הוא ראש לכל

הצדיקים וכו'... וכפי הנראה שגם מחמת זה הוא אסור קצת במוסחים [יא] כי הוא ז"ל אם היה מותר במוסחים כמו וכו', היה מתבטל הבחירה לגמרי. טז. ובדבר רוממות מדת הבינה יבין המשכיל מאליו, כי אלו כל הימים דיו וכו' לא יספיקו לבאר חלק מר"ר כי הוא אשר על ידה כל

מהדורא

בחרא

נחמן [א] בפ' ולאחרי טעפה חסר כחיו, [ח] גם מילוי חסר, וי, נדרם בג' פליס ויו, וואו, זו, [טן] כמוצא מזה נספרו אחת [י] כי על כן התפאר ברפואת הגם מלכה שמרמו על פנסת ישראל כמוצא נלקוטי הלכות חולעים הלכה ד', [א] כי בוודאי גם מה שהצדיק מבטל הוא ע"פ רעון השי"ת וממשלתו, כי הלא עי"ז בעלמו נחלה ממשלת השי"ת כמוצא

רמזות מחלתינו אשר נחלינו ונשברנו במחלה אחת מחלה ובשבר אחד שברו
עד כי גרר כל ימי שברנו ויבן

וזאת אשר באה מדת הבינה גם בכור קטרת המעלה וניצוצות נשמות
המושעים מעמקי הקליפות — האה אשר בינה גם בסוד תשובה

תקחת המושע שבמושעים כי אין פך דבר שעומד בסנה.
וזאת אשר בינה גם בסוד מקוה אשר כל הטמאים אי אפשר להם
לעלות מטומאתם כי אם על ידה

וזאת אשר בינה גם בסוד ההני כדי ערבות שבפסוק אשר גם
המושעים מרומזים בהם כי כל חיותם ותקוותם רק על ידה

וזאת אשר בינה גם בסוד יובל ושופר שתוקעין בו לקרא דרור גם
להעבדים שנתחייבו להרצע ויג כי חזא האם המרחמת על בניה

והולכת אחריהם גם למקום הטומא להוציאם משם (כי היא האם גם פה)
מלכות המובא בסמן ע"ה בלקוטי מוה"רין היא השוכנת עם בניה בלי המסק

כי כל כל המלכות להוציא ולהעלות את הנופלים היא מאתה בסוד אמא
אוזנית מנחא לבדחא נכמובא מזה בלקוטי מוה"רין היא סי' מ"ט באות ו

ע"ש היטב

י"ז וכל הדברים האלה תמצא המזו ונסתר גם במספר שמו הקדוש והנעלם
כי קטרת עם הכולל במספר שמו במלואו

תשובה עם הכולל במ שמו במלואו עם ה' אותיות

מקוה עם הכולל במ שמו עם האותיות

ב פעמים ערכה ויד' במ שמו ע"ש אביו נחמן בן שמחה עם הכולל
ידב' שופר נח' נחל נפל מקור חכמה עם התיבות והכולל

אם חכמים במספר שמו כנזכר לעיל

יח. ועתה נחזור ונשוב לדברינו הני' בדבר הנשמות המדה הזאת כי חזו
האם הקדושה אשר עליה אמר שלמה המלך ע"ה את כל דבר

השבח שבסדר האי"ב שאומרים אותם בליל שבת על קבלת המלכות מאוה
הנשאל לחיות מכונה ע"ז בשם שדה תפוחים אשר גם זאת במספר שם

ב' פנים נחמן בן שמחה עם ה' תיבות — נחמן בן מ"גא עם ה' תיבות
יט. וכל אשר ישם את לבו להשיר הזה יראה בעיניו כי מביאר שם ברט

נמצא התגלות האור הזה בעוז גברה ל"ה חשכות גליותינו פ"ח
גם חיום סוף אמרו הננהאים לאנשי ביתו ומקורביו וחוק התורה והתפ

ש"ע והתבודדות לבלתי נעבור את החוק הזה כל ימי חיינו [סוף]

בתרא

ההדרא

מזה בדברי רמב"ם (י"ג) זה ה"ס" (י"ג) רמזו על שער הכוונות דכמו
אחרת אשר זה לעומת זה הוא כלול מכל מחלות ומכאובי הכפש עד ה
חליות וי"ג ע"ה בלקוטי חלכות וי"ג הלכות בכור בהמה טהורה ה"ל
באום כ"ז (י"ג) כי לכוף להיות שני כדי ערבה (ס"ו) שזה בחי' והקס כל
לילה ותמן מרץ לכישה ומק לערבותה וע"ה בלחות הר"ן באום קס"ד

כ. זאת אשר זמם ולקח ברשותו השדה הקדושה [שזן להשקות ולגדל את האילנות שהם נשמות ישראל שנקראים בשם שדה וחרם כמו"ש כל חרם ה' צבאות בית ישראל וכו', ואת אשר ב'עיד' [יין] חגר מתניו [יחן] ואימץ זרועותיו [יטן] לגמור את כל התקונים הצריכים לוה, אף אם עבר עליו מה שעבר, ואת אשר לא יכבה נרו אשר יזירה עלינו בליל גליותינו [כן]. כא. גם את אשר ישתדל בנפלאות ארבעה כחות שנמצא בידיו הנוראים להציל ולרפא לכל נשמות ישראל, ובפרט ובפרט לכל אשר יעוררם באתערותא דלחא בדבור ובמעשה שהוא נתינת הצדקה ואמירת העשרה מומרי תהלים בבית ציונו הקדוש [כאן נראה לפע"ד שמרמז כל זה בהארבעה פעמים יד הכתובים שם, הלא המה: "ידית"—שלאה ב'כ'י'ש'ד' (כב), "וכפה"]

בתרא

מהדורא

השני דברים האלה היו הנהגות כלליות לכל תקורביו בכל ימי חייהם, ולפי המובן שם שקיים השני דברים האלה בחוק ולא יעבור מסוגל ומועיל ללכת בכפלי כפלים בלי שגור, יותר מאס אפילו היה עושה אותם האדם כמו כן, ולא בחוק ולא יעבור חמיד בלי הפסק, ^(ט) שזהו בחי' זממה שדה ותקחנה מפרי כפיה נטעה כרם ^(י) שזהו בחי' חגרה בעוז מתניה ותחמץ זרועותיה— גם עיין בלקוטי מוהר"ן ח"א סי' ס"ה בסופו, שכל ענין השדה ותקוניה כלולים בהפסוק ויחמר בע"ז (אותיות בע"ז) וכו' שמרמז על [הכינה] והחכמה אשר העוז וכו', ^(יח) עיין שם בהתורה ס"ה בחי' ח' מובא שם ו"מ" שרואה לחגור מתניו להיות הוא העל שדה, וכפי אשר הבאתי לעיל מספרי אמת בספרים הפסוקים—מי ורפא—ומי יפר—, נל"ד לפרש בן גם ה"מ" הזה ^(יט) עיין בחי' מוהר"ן בספור נסיעתו לנאוריתש בלח"א' על ענין המובא בהתורה ס"ה הנ"ל— גם עיין בחי' מוהר"ן בספור נסיעתו לחומין אות ל"ג, שיש לזה שייכות להנ"ל וכמוכן למעיין שם, ^(כ) שזהו בחי' טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה ^(כא) כמוכן בלקוטי הלכות ה' פו"ר הלכה ג', והלכות חולעים ה"ד אות ב' שענין התיקון הזה שייך לענין הארבעה כחות שבידיו המוראים המוצאים בהמעשה של ה' בעטליר'ס עיי"ש ועוד בכמה מקומות המייכים לזה ^(כב) יעשה כל ר'חות וס'ערות שיהיו צמשקל ר"ח בכושר, וזה שייך לענין תיקון הנדית, כי סערוחם יותר מהמשקל הוא מעט איש מעיר [עיין בה' חולעים הנ"ל בלח"א ז'] שהוא אדום הממונה על פגם הנדית (והמדה של היום השישי כי זה ההתפארות של הבעטליר מענין הכחות הנוראים שיש לו בידיו הק' ה' ביום הששי עיין בהמעשה מו' בעטליר'ס) שהוא כנגד יפוד הוא התיקון לזה.

— חמכו פ'ר'ך (כ"ג) "משה" — פרשה ל"ג (כד) "וידיה" — שלחה לאביון (נח) ועיכ"ז לא תירא לביתך משלג הגיהנם (כמו שפרש"י שם) כי כל ביתה לבוש שני'ים (כו) וגם שאר דברי השבח הזה כולם יבוארו על זה למשכיל בצירוף שאר הקדמות וכמובא בלקוטי הלכות הלכות השכמת הפוקר הלכה ד' ע"י"ש והמעין יבין מאליו שמה שלא זכירונו שם (וכן בשאר מקומות בדבריו הק"ו כי אם בדרך כלל בשם צדיק הוא מפני דרכי שלום וכבוד אלקים הסתר וכו' וגם כי אמנם שגם זה אמת כי כל צדיק הדור יש בו בחי' משה משיח כמובא בדבריו ז"ל אבל בודא העיקר הוא העלית על כולנה שהוא משה משיח בעצמו כנשמע ב"פ מפיו הק' בסירוש, וכאשר גם זאת מבואר בדברי השבח הזה, כי קמו ביצי'ה ר"ת בין נפתלי הירץ וגם נפתלי הירץ בין י'הודא (כו) ויאשרוה ויאמרו רבות בנות עשו חיל

בתרא

מהדורא

(כג) פ'ל'וח כ'כד ר"ת פלך מלסון ופלח חץ כבדו הנאמר לענין פגם הנרית, וזהו עיקר הגזירה שמוכח בהמטעה לענין התפארות הזאת, שגם לאחר שפילחו את האדם וזרקו בו כל מיני חילים וסמים (והעיקר כבדו ששם הוא עיקר החיות עמו הוא אלוהים ועמלק) גם אחר כן הוא תומך בידיו הקדושים, ומוליד מאחר את החלים שזרקו בו ומחנק כל זה. (וע"כ כאשר גבר משה ידו וגבר ישראל ולהיפך וגבר עמלק) (גם ע"י בלקוטי הלכות ה' פסח הלכה ט' בספיה בהראשי פרקים מובא שם בביאור לענין החילים—הפסוק חץ יפלה כבדו):

(כד) כ"י אין ענין אלא מן הדעת, ע"י פגם הנרית שהוא פגם הדעת, ובפרשת כפיה חתן כל העשרה קצין חכמה ודעת (כה) אביון הוא החלב לכל שגם בגשמיות אין לו מזון ומחיה, וגם זה ע"י פגם הנרית כמובא בדבריו ז"ל עה"פ כי בעד אשה וזנה עד ככר לחם, ונתינת הדקה של האשה חיל הוא החייון לזה:

(כו) שני'ים ר"ת שני'וחה—על קבדו הקדוש, כי תינה — את הדקה ע"ס כ'חן חתן, י' מזמורים שכל אנשי ביתו ומקורביו לבושים בזה. ועוד יש לפרש בד"א, כי אל תקרי שנים אלא שנים — היינו שכל ביתו לבושים בהשנים האלה לדקה וי' מיני נגינה, שהם מכוונים כנגד שני כוחות מידיו הנוראים המובאים בהמטעה (מז' בטלירם) ע"י"ש, והשנים האחרים נחשבים ממילא ע"י התאחדותם והתחדותם עמהם (וע"י כ' תולעים הכל' בזה י"א) ואגב אורחא אמרתי לכתוב פה גם הנראה לפע"ד בענין הארבעה כוחות שבידיו שכלולים מעשר עשר, כי זה בחי' אל תקרי ידך אלא יודך המובא כ"פ בדבריו ז"ל ובשאר ספרי אמת. (כו) וכגודע מאמרו הק' שהעיד עליהם רבינו ז"ל בעלמו וויסען פין מיר ווייסם, נתן — נתפלי — אביסעל

ואת עליית על כולנה (כח), וע"כ גם אם תבא בחשבון הג' תיבות האלה — עליית על כולנה נביט ונראה שגם הם במספר שמו במיליאן, נון, חית, מס, נון, עם הד' אותיות והכולל.

כב. גם יראה ה' המובא שם עם האותיות והתיבות במ', נחל נבע מקור חכמה עם האות והתיבות, כי הוא הוא אוצר היראה (כמובא בחיי מוהר"ן בספרו מעלת המתקדבים אליו באות נד) (כט) וע"כ גם יראה במלואו יוד, ריש, אלף, הא' במספר, נחל נבע מקור חכמה עם האותיות והתיבות, וכן תנו' לה מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשיה — המעשות שסיפר.

כג. ובכל השבח הזה קמ"ט תיבות, במספר, נחמן עם הכולל. כד. וכ"ז שייך לקדושת שבת כנ"ל, וע"כ שבת במספר שמו בשני סנים, נחמן עם הכולל, — נחמן בן שמחה.

זה אשר גם יום השביעי שבת שבתון קדש (שמות ל"א) במספר שמו בה' סנים, נחמן, נחמן בן שמחה עם הג' תיבות — נחמן בן סיגא, נון חית מס נון, — נחל נבע מקור חכמה.

כה. גם כל מועדי ה' אשר קדושתם נמשך משבת, וכולם באו בסוד הבינה כנודע בספרי אמת, וע"כ: מסח' במספר, נחמן.

חג המצות עם הכולל במספר, נחמן בן שמחה, חג השבועות עם הכולל במספר, נחמן, — נחל נבע מקור חכמה עם האו', שבתון זכרון חרושה (ויקרא כג) עם הג' תיבות במספר שמו בד' סנים ח'ה, נחמן, — נון, חית, מס, נון.

נחמן בן שמחה עם האותיות — נחמן בן סיגא עם האותיות, וברברי חז"ל יקרא בשם ראש השנה, כי על כן גם ראש השנה במספר, נחמן בן שמחה.

נחמן בן סיגא (ואחד מהם עם האותיות והתיבות והכולל). כי גם כל בנין המלכות שנתעלה ונתגלה בו לדון ולשפוט ולשקול את כל אחד במאזנים, אם למות אם לחיים (אשר ע"ז מרמו גם המזל מאזנים של החודש הזה) הכל ע"י בינה עלאה, כידוע ליורעי חן שכל שורש ותקון המלכות והמשפט הכל מאתה, וכמובא לעיל מזה, וע"כ גם מאזנים במספר, נחמן, מאזני צדק עם הב' תיבות במ' נחמן בן סיגא עם האותיות.

זה אשר גם קול שופר שמצוה לשמוע בו (וג' בסוד בינה כידוע) במ', נון, חית, מס, נון עם אותיות המילוי והכולל. יום כפרים הוא לכפר עליכם (ויקרא כג) עם החמשה תיבות במ', נחמן בן סיגא, — נחל נבע מקור חכמה.

בתרא

מהדורא

(כח) בעלה המובא כ"פ בדברי השנה הזה מוכן בשפרי אמת כי מרמו על אור החכמה (כט) וכלפ"ד סוד בחי' מה דליפת בדח"ל (במק' מס' סוטה) אמר רב נחמן לחנא לא תיחני יראת חשא דליכא חנא וכמובא לעיל במהדו"ב אור וחו ע"י:

וזה אשר גם יום נסרים במלואו כזה, יחד, ואף גם כף, פא, ריש, יוד, מב' עם, אותיות המילוי מכון למספר הזה עם הכולל.

חג הסוכות ויום השמיני עשרת עם הכולל במ' שמו בד' פעמים, ה'ת

נחמן... עם האותיות — נחמן בן פיגא עם האותיות

נחמן בן שמחה עם האותיות — נון, חית, מס, נון עם האותיות

גם חיבת סכות במלואו כזה: סמך, כף, וו, תיו (במספר, נחל נבע מקור

חכמה עם האותיות והתיבות והכולל, וכולם בכלל נקראים בשם מעדי

ה' (ז) כי על כן גם זאת עם חב' תיבות במספר, נחמן עם האותיות

כו. ואף חנוכה ופורים באו ונתוספו על מעדי ה' להיות בכלל בינה ולכן

חנוכה במלואו כזה: חית, נון, ואו, כף, הא' במספר, נחל נבע

מקור חכמה עם האותיות.

פורים במלואו כזה: פא, ואו, ריש, יוד, מב' עם התיבות והכולל במספר

נון, חית, מס, נון.

ורבינו ז"ל באמרו את המאמר בלקוטי מוהר"ן תנינא סי' ב' פתח

ואמר, ימי חנוכה הם ימי הודאה ומאשר שיש לדקדק בדבריו אשר

יצאו מפיו הק' כמו בדברי מקרא — דקדקתי וחשבתי גם את זאת ומצאתי

וראיתי כי ימי חנוכה במספר, נחמן עם הכולל.

וזה אשר גם סלה נא שמוה נמשך קדושת חנוכה כמבואר בדבריו ז"ל

דלקוטי מוהר"ן תנינא סי' ז', כי ע"כ יעלה גם זה במ' נחמן עם הכולל

כו. גם תהלים מסוגל לתשובה ויש בה שייכות לגדת הבינה כמובן בלקוטי

מוהר"ן תנינא סי' ע"ח (ועיין גם לעיל באות ט"ז) ויש לרמז כי

ע"כ נמצא בו קמט מזמורים (כי חב' מזמורים הראשונים נחשבים כאחד

כמבואר במס' ברכות דף ט' ע"ב בסופו) במספר, נחמן עם הכולל.

כת. גם בינה היא בסוד, ירושלים שלמעלה כי ע"כ גם זה במ' שמו בג' פנים

חיה: נחמן, נחמן בן פיגא, נחל נבע מקור חכמה

כט. בינה; היא בסוד אלקים (לא) כי ע"כ, נחמן בן פיגא עם האותיות

והכולל במספר, אלף, למד, ה' יוד, מב' עם ה' אותיות.

ל. בינה; היא בסוד כסא כבודו ית' אשר נאמר עליה בדברי החזו"ן, אן

סמיר דמות כסא וע"כ יעלה גם זה במספר שמו בב' פנים

נחמן בן פיגא עם האותיות והכולל, — נחל נבע מקור חכמה

כ הוא אשר נאמר עליו מה שחי הוא שיהיה ומשיח דא משה, אשר וזו

לאחרו ולתאחד בהכסא הנורא אשר תשיר (לכ) את שיר געמות השנו

אלקותו על ע"ב גימין, פשוט, כפול, שלוש, רבוע, שהוא תו" באחרים שצו

בתרא

מהדורא

(ז) מעדי חסד כח"כ נפרסת וידבר משה שנסוף הפ' הכ"ל (א) ע"י

לעיל בהקדמה מה שהבאתי שם כדברים הלכה גם משאר ספרי חכמה, וע"י

במס' ז"כ ד' נ"ה שג' נקראו בשם הקצ"ה לדיקס, ומשיח, וירושלים, ע"י

(כ) עיין היטב בהחזרה חקעו ממסלה בלקוטי מוהר"ן תנינא סי' ו

(ובהחזרה חקעו תוכחה כס' ח') ונסוף המעשה של בן מלך וכן מסמ

ע"כ לנצח לנצח את כל אשר יזכו לזה ולכן מספר שמו הק', "נחמן" כמספר מיליון הוי' באחרים כזה: "יוד, יוד, ה', יוד, ה', ה', יוד, ה', ה', ה' ע"כ ה' כוללים. וזה אשר גם "מה שחיה הוא שיהיה" עם ה' תיבות במספר שמו במלואו "גון, חית, סם, נון" עם הכולל.

וזה אשר גם "משח משיח" עם ה' אותיות במספר שמו במלואו, וזה אשר גם "נח, דוד" במספר שמו "נחמן" עם האותיות.

גם מה שיכונה הגואל צדק בדניאל ד' בשם "בר אנש" במ' "נחמן בן שמחה" גם מה שיכונה שם בדניאל ק' ב' בשם אבן, כי ע"כ גם אבן במלואו "אלף, בית, נון" במספר "נחל נבע מקור חכמה".

ל"א גם מה שכתוב על אודות הגואל (לדעת האריות) בפי' שופטים "נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך" עם האותיות במספר

"נחמן בן שמחה" "נחמן בן פיגא" ואחד מהם עם האותיות והכולל.

גם השלשה תיבות "מקרב אחיהם כמוך" הכתובים שם מקודם, אשר יתבאר בקיצור נמחק (לדעת האריות הנ"ל) שמקרב אחיהם יעמוד אחד שיהיה

כמוך, כי ע"כ יעלה מספרם עם הג' תיבות במ' שמותיהם הקדושים, משח, נחמן, דב, ועיין בהתרגום ירושלמי ע"פ כעת יאמר, ליעקב ולישראל מה פעל, אל

שבוח הפסוק מרומז התכלית האחרון, והענה ב' שיוכו נשמות ישראל כיוצא ופ"כ יתחכם שם התרגום בזהל— וינחמין דיה (בלה"ק כמו טאת ה')

עתיד למתניא עליכון דבית יעקב (א')

גם ש"ן בשל"ה מ' ואתחנך מה שכתוב שם בשם מהרח"ץ על פסוק לכן אחלק לך בריבים ואת עצומים יחלק ש"ל (ד') שהפסוק הזה נאמר על נשמות

משח משיח אשר יקבל את חלקו ויחיה שליו מהקב"ה ממש ושאר הצדיקים יקבלו על ידו

לג' וכ"ז הוא מחמת שהשיגו בתכלית השלימות, מהת הנוגה שהיא העונה ב

כידוש וכמובן בספרי אמת, שכל עולם התיקון ותחיית המתים, ועונג הנשמות לנצח הוא מבדלה אימא עילאה, בסוד הכתוב כאיש אשר אמר תנח"מ'נ'

ויש בזה אותיות "ע"ה מ"ן" כי הוא האור הנעלם אשר עליו יטבבו כל הדברים האלה, והוא אקר באמר עליו וירא אלקים את ח'איוה כי ט"ו"ב, כי

לד' וזה אשר גם "אור" במלואו כזה, אלף, וא, ריש' במספר נחל נבע

מקור חכמה עם התיבות, והכולל.

בתרא

מהודרא

נחלמן, וזה שמות בחי' משה"ן מעגן הסוד הזה, שזה יהי' העוה"ב וכו', כי לפע"ד שייכים כל הדברים האלה זה לזה, וכמוכן לפקי קלת בספרי

דב"ט ו"ל, וגם בשאר ספרי אמת שמוצא בהם מעגין הסוד הזה:

(יג) הרמז מהתרגום הזה שמועתי מר' ברוך אפרים (ד') גש' עיין בהענין

הענין להמקרה הזה שהוא בנשעי ג"ד וחבים ומראה שמואל שש בזה

היטב, כל עולט המחלוקה והציונות שגופרים על שמו הקדוש

(המשך יבא)

אחלתא דגאולה

כב

החמשה עשר ביום חמשה עשר באב תשנ"ח

עם

הנען פערדאגערן גיין שוין קדושה אין סגודים צו יערי סומאך אין
 מיטל פון גענוער לעבט צען דור במשך פון גענוער דור, זענען שוין
 א דורך גענוגער אלע מיט שוין סומאך און אייגענטליך כדי זיי מחקן
 און זיין וועט מען געדארטן צוהערט אדורך גיין די מיט יערי קדושה
 געבר צו שוין אין האט צעמיט דור, און עס זאל אומשטאנד זיין אדורך
 צו גיין די אלע מיט שוין קדושה

און

דיקא דער סאר האט ה' ה' ה' רחמנות געהאט אויף דעם יעצטיגען
 דור, און האט אונז געשיקט געווען גאלד גלייך דעם יערי חמשה
 קדושה (וועלכער איז און ווי פיל אלע שיערים) האט און דער דער
 הקדושה של דעם און האמונה חתול גיבט פאר חכמה מבוססען זיין
 די התבוננות המשיחית

דער

א חזק דעם דער האט און שוין געגלעט געווארן אין די הייליגע ספרים
 פון דעם דער הענט עס דאך היינער בחסות, אין מיט יעדען טאג
 פעמייעט און אונזערע מערענען און נשמות דאס הענט זיי, רמזים פון יום
 החכמה (אורחא דעיתא סתומה) האט דעם זאל סוף אריינגעשטען אין
 יעדען מענטש האט ה' און גיין אין וויין דור, אז דער מענטש זאל קענען
 שפן אלע זינען ענינים האט ה' עולם איבער ארומגעשטען זיך רמזים אלץ
 ווי אזוי זיך צו העהאלטען ביי דער קדושה אין פו צוקומען צו השווע
 שלמה, האט דער צוליב דעם און דער מענטש אומגעקומען אויף דער העלע

און

דער דער פון דער הענט, האט גאר קיין גבול נישט, אין גאר קיין
 סוף נישט, דער נישט אין מענטש איז גלייך צום צווייטען, חזק אין
 זיין טבעיות חזק אין מוחות, אין היינע איבערגעכער, וכו' און אסאך
 ביי איין אין דעם זענען מענטש און אויך אין טאג נישט גלייך צום
 צווייטען, פליט די איבערגעבענישען האט גייען אויף איהם איבער, אסאך
 גוט און אסאך חורסעקערס און דאס גלייכען אין אנדערע איבערגעכער
 העלכע גייען איבער און יעדען מענטש, האט אין דעם אין, אין אים דור
 לחבירו, זאך יום חתול לחבירו, במשך באחרית הימים האלה, שכל יום
 קלחלו מרובה מחבירו, האט טאק צוליע דעם ווערען מידי יום אנדערע
 ירישע נשמות אומגעקערטען פון דער קדושה ר"ל האט טאק השי"ת מיט
 זיין גרויס רחמים רחמנות געהאט אויף אונז אין סגולה געווען דורך רבינו
 חזק זיל היינערגלייכע צדק און למודים העלכע זענען געגלעט געווארען אין
 די הייליגע ספרים פון קדוש מוהר"ן און איבערגעגעבען געווארען דורך
 זינע תלמידים מפה אל מפה, האט דורך לערנען זינע הייליגע ספרים אין
 זיך מחביר זיין מיט זיך געשטען העלכע גייען אין זינע דרכים, קען יעדער
 מענטש פון קענסטען זיך געשטען, אסאך די העלכע זענען געמאלען דורך
 זייער חסדים אין שאר חתול מחתול די אלע קענען בעקומען א רמז

צו זייערע קראנקע נשמות דורך. דעם דעת הקדושה וועלכער איז א רעסונג
און א ערמיטצירונג פאר די שוואכסטע און מערצווייפעלטע נשמות אזוי ווי
רבינו ז"ל האט אינו מרמז געוועזען אז זיין גאנץ אראפקומען אויף דער
וועלט איז נאר געוועזען מתקן צו זיין די אלע נשמות וואס וועלען זיין
באחרית הימים.

אור איז ס'איז אויך פילע מאל אין די שיחות פון רבינו הקדוש
ז"ל, דאס רבינו ז"ל האט מבטוח געוועזען יעדער מענטש וועלכער וועט
לערנען אין זיינע הייליגע ספרים, אין וועט זיך מתחבר זיין צו זיינע
תלמידים, אדער צו די תלמידים פון די תלמידים א. ו. ו. (ד"ה אין יעדען
דור צו די מענטשען וועלכע גייען אין זיינע וועגען, לויט ווי זיי האבען מקבל
געוועזען פון זיינע הייליגע ספרים, און דורך זיינע תלמידים איש מפי איש
עד רבינו ז"ל) וועט זיין א איש כשר באמת, כנראה כל זה בחוש דאס יעדער
דיבור און הבטחה פון הייליגען רבין איז אמת וליציב נכון וקים, וכו' וכו'.

אבער גרויס און מערשיידענארטיג זענען די מחיצות וועלכע פערשטעלען
דעם מענטשענס אויגען, מען זאל נישט קענען זעהן דעם אור, די

הצלחת הנפש, דעם תקון, אין די מחיצות זענען פערשידען, אמאל איז די
עצת היצחק פון מה תאמר הסבכה, אמאל כלב המדומה, אמאל טרדת
הזמן א. ד. ג. אדער עס איז דאך דא א זעמל ריכטיגער אין גלייכער וועג,
דורך וועלכען מען זאל קענען צו קומען צו דעם דעת, צו דעם אור, אין
דער העג איז דאך נור, תמימות ופשוטות דיה, מען זאל נאר אוועקווארפען
די אלע חסידות אין חכמות של הכל, פארט מען זאל נור נישט וועלען
פערשטעהן די זאך מריהער איידער מען פערזוכט עס ד"ה מען זאל נישט
וועלען דיקא באלד פערשטעהן מיט פונזער מגושמייגען שכל די זאך, נאך
איידער מען בעקענט זיך דערמיט און מען טוט עס אדורך פיהלען, אזוי ווי
עס טהוען אויף דעם מרמז זיין פיל פסוקים, וסעמו וראו כי טוב ה' (תהלים
ל"ד) צום ערשט טעמו טוט עס פערזיכען, און דאן וראו (פעיג השכל) כי
טוב ה' און אזוי אויך דער פסוק טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי
(שם קי"ט) ד"ה אז דורך במצותיך האמנתי קומט מען צום טוב טעם ודעת.
און אזוי איז אויך מרומי (ע"פ דברי רבינו ז"ל בספר המדות אמת תשובה
סי' ע"ו) איז דעם פסוק הן אמת חפצת בכוונות ובסתום חכמה תודיעני (שם נ א)
ד"ה אויב דער מענטש וויל דאס השי"ת זאל איהם מגלה זיין דעם טעם אין
די מודות פון דער תורה אין מצות, דאריף ער געבען גאראנטיעס בטוחות
דאס ער וויל באמת דינען השי"ת און די בטוחות זענען דאס האט ער
דינט השי"ת א לאנג צייט מיט אמונה האטש ער פערשטעהט נישט די
טעמי וסודות המצות, און דורכדעם איז ער זוכה דאס שפעטער איז השי"ת
איהם מגלה (ובסתום חכמה) די בעהאלטענע חכמה, און דעריבער ווערט
אמונה אנגערופען תמימות, וויל תמימות איז א לשון של ימות, צו ווייזען אז
צו שלמות קען נאר דער מענטש צוקומען, וועלכער ווארט אונז, די נארי-
שע פלומ'שטע חכמות און לצנות פון דער וועלט, און גלויבט בתמימות—
דער מענטש קען זוכה זיין צו שלמות.

אָנוּ אַט דורך דעם וועג פון תמימות קען יעדער צו קומען צו דעם דעת, דורך וועלכען ער קען זוכה זיין צו אשריך בעוה"ז, וואָרום דער וואָס האָט אמונה, איז איהם אויך אויף די וועלט גוט (כמובא בשיחות הר"ן) און צו אמונה שלימה בה' קען מען נאָר צוקומען דורך התקרבות להצדיק אמת, דורך לערנען זיינע ספרים, און גיין אין זיינע וועגען. און דער עיקר וטוב לך לעוה"ב, אז אין די טרדת הזמן און אין דעם גערויש פון די חבלי עוה"ז, זאָל מען זיך דערמאָנען אין עקמא דאתי, און מ'זאָל אַנטלויסען, פון וואָס מ'דארף אנטלויסען און זיך אַוועקרייסען אויף דער וועלט תורה, ותפלה, ומעשים טובים. דען נאָר דאָס בלייבט דעם מענטש אויף אַייביג און מעהר גאָרנישט, און צו די ביידע, צו אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא קען דער מענטש זוכה זיין דורך התקרבות צו דעם דעת הקדושה.

אשריני אז אין אונזער דורך האָבען מיר זוכה געווען צו דעם דעת, וועלכער איז דער העכסטער שער הקדושה, און מאידך גיסא, האָט רבינו הקדוש מלכש געווען זיינע גרעסטע השגות אין טויזענדער לבושים אזוי אז יעדער מענטש, אפילו דער קלענסטער זאָל אויך קענען צו קומען צו דעם דעת הקדושה, דורך תמימות ופשיטות און דורך לערנען די ספרי רבינו ז"ל.

וואויר איז אויב וואָס מיר האָבען זוכה געווען צו דעם דעת הצדיק, וואָס טוט צוריק פערשטארקען און פערפעסטיגען די אמונה בה' ובצדיקיו, און ברענגט צו דעם מענטש צו קיום התורה והמצוות.

אזוי ווי די גמרא זאָגט, "כל העולם לא הי' כדאי כיום שניתנה בו שיר השירים" אזוי זענען מיר אויך נישט כדאי געווען צו דעם התגלות פון דעם דעת הקדושה, און האָטש מיר זענען נישט ראוי געווען צו דעם האָט דאָ השי"ת מיט אויב געטהון א חסד חנם, און אזוי זאָל השי"ת ווייטער העלפען אז אלע מענטשען וואָס זוכען דעם אמת, זאָל אויסשיינען אין זייערע הערצער דער דעת פון צדיק האמת, און אלע זאָלען ברענגען ציגעל און וואפנע צו דעם בנין הקדוש, וואס רבינו הנחל נ"ב ע"מ'קור ח'כמה זי"ע טוט אויסשטעלען.

דער בנין, וועלכער איז די התחלה פון דער צמיחת הגאולה

א. כ"ה אני נדעם כי בזה ה' נאמרו מס' עשרים...
 בעונות... אני ידעתי...
 בורא ית' קצו מען נארגשם ערשונתו בעם צחוקו מעש...
 זך אצין הען מען גישט דערצעהלען פון איין טאג אונטן אויטען...
 ווי עס שיינט ארונד אין מענטש איין עס טוט איהם אויספאלען אין האט
 טאג דאס קאן אר שוין זיך זליין נישט מערצעהלען אויסן אויטען טאג
 דאס דערשונגג און אונטערזונג פון גדולת השכינה ויהא ער האט געהאט
 נעכמען און איבערדעם האט ער געזאגט כי אני ידעתי אר ויזים היום
 דען דאס קאן מען בארגישט מערצעהלען איהם האט ער געזאגט האט דער
 פסוק וואס קומט נאכער כל אשר תסון ה' עשה בשמים ובארץ וכו' ויז
 איינגעגען אן אדער ענין און איז איינגעגען היום פון העם שבה כי אני
 ידעתי הען די קונה ויזע און דערשעה כי אני ידעתי דאס קאן
 מען בארגישט דערצעהלען און דאס איז הויך זעהר זעהר העכער פון
 פון העכער וואס דאס מילד קען בארגישט אונטערציהלען גאט איך ויזים
 דיקא בגל' און ויזים שטעט און ויזים הקדוש און דאס פסוק נודע בשערים
 בעלה כל זה כפינו בזה במשע כלבי' לונט וכו' ידעתי איינער אזו משע
 גדולת הנורא ית' און ויזים האט כמבאר במ"א

ב. עס איז זעהר גוט דער מענטש זאל זיך זעהנען איינערעכען און
 זיך פערלאזן אויף השכינה אין הבורא ויז האט געזאגט מין
 שטייגער איז און ויז עס קומט דער טאג טו איך איבערגעבען מייע אלע
 בעוועגונגען און די בעוועגונגען פון בייע קינדער און פון וייע אונט
 העהיקע אן השכינה אז אלץ זאל ויין ברענגן ית' לויטן איינערשטינס ית'
 ווילען און דאס איז זעהר גוט אויך דאן הארץ מען שוין נישט זאגנען
 און איבערקלערען צו עס קומט נאך ווי געהערט צו גישט ווייל ער
 האט זיך פערלאזט אויף השכינה און אויב השכינה ויז אויף אונטער אונט
 אזו ער האט מוצא עס זאל זיך פיהלען אויף אונטער אונט לויט דעם
 ווילען פון השכינה און אונט אז עס קומט שבת אדער ויז דאן טו איך
 איבערגעבען מיין גאנץ התנהגות אין אלע ענינים און בעוועגונגען פון
 יענעם שבת אדער יום צו השכינה אז אלץ זאל ויין ברענגן ית' און דאן
 ווי עס פיהרט זיך און יענעם שבת אדער יום כונט אר שוין נישט איבער
 קלערען טאמער האט ער נישט ית' ויז ער מיט העם פיהרען זיך אין די
 קדושה פון יענעם טאג הייב ער האט שוין אלעם איבערגעגעבען צו השכינה
 און ויך פערלאזט אויף השכינה אלץ

ג. רבינו ז"ל האט זעהט מסליג געווען אין גדולת הנורא ית' אין
 עס איז גאר נישט מעגליך עס איבערגעגעבען בכתב און ער
 האט געזאגט אז דאס גרויסקייט פון בורא ית' איז גאר אן שיעור... דען
 עס טוען זיך אן אויך דער וועלט זעהר פערטליכע און וואונדערליכע זאכען
 און מען ווייסט בארגישט הייבן אז מיר ווייסען נאכנישט קיין שום ידיעה
 גענצליך נישט אויך דאס וואס עס ווערט געברענגט אז דער תכלית פון
 וויסען איז אז מען זאל וויסען אז מען ווייסט נישט איז דאס געזאגט

געהאָרען ביי דער ידיעה וואָס דער מענטש האלט דערביי דען ביי יעדער ידיעה איז דאָ דער תכלית פון דער ידיעה אָשר לא נדע דעריבער איז דער תכלית הודיעה שלא נדע האָס דער מענטש האָט דערגרייכט, דאָס איז נאָר דעה תכלית פון דער ידיעה וואָס דער מענטש ווייסט, אָבער אין די העכערע ידיעה פון די ידיעה האָט ער נאָך גאָרנישט אָנגעהויבען, און אָזוי העכער און העכער נמצא דאָס אייביג ווייסט מען גאָרנישט, און מוה דעסטוועגען איז עס נאָך גיטשט דער תכלית הודיעה, ווייל דאָס וואָס ער ווייסט נישט דאָס איז נאָר דער תכלית פון דער ידיעה זינע, אָבער אין די העכערע ידיעות פון זיין ידיעה האָרט האָט ער נאָך גענצליך נישט אָנגעהויבן.

אויך האָט היינט זיך געהאָר פאָלג געווען אין דער גרויסקייט פון מעלח התשובה, און אפילו מען פאָלט זעהן ביהדיה זיין יעדע איינציגעק לויט ווי ער איז געפאלען ר"ל, פונדעסטוועגען טאָר מען זיך נישט מאַש זיין דען תשובה איז נאָך העכער פון תורה דעריבער איז נישט דאָ קיין שום יאוש אויך דער וועלט דען אויב ער וועט זוכה זיין ווערען פון זיינע עוונות אינגאנצען אָנגעדע ענין, אָזוי ווי די חו"ל האָבען געזאָגט אז דורך תשובה זענען פון די עוונות זכית, און איך דעם ענין איז דאָ סתרי נסתרות, נאָר דער פלל איז, אָז סוף אלע נפילות און ידידות אין דער וועלט ר"ל קען מען זיך גרינג אומקערען צו השי"ת, ווען עס איז אין חקר לגדולתו אין דער עיקר ווענדעט, ווי אין אונז, אז ער זאָל זיך נאָר נישט מאַש זיין פון שרייען צו השי"ת, און ער זאָל נאָר שטענדיג שרייען און בעטען צו איהם ית.

ד. און די יעצטיגע צייטען איז זעהר שווער אנערליכער יוד זאָל האָבען געלד, ווייל ער מוז האָבען א זעהר גרויסע ירידה ביה ער בעקומט געלד, און אפילו נאָך די זעהר גרויסע ירידה פון עבודת השו"ת, טוט אויך נאָך נישט יעדער ערווערבען געלד, ווען אויך די רשעים אין קלי עולם האָט נישט יעדער פון זיי געלד, אָבער איש כשר באמת איז זעהר שווער ער זאָל האָבען געלד, דען זאָלסט וויסען אז פון דעם סאָג וואָס האָט בית המקדש איז הרוב געוואָרען, איז דאָס עשירות זעהר ביהדיג געפאלען בעמקו הקליפות, בבחי' ותד' מלאים פל'איים איז דין אותיות אל' פיי' ד"ה אז די אלפים (טויזענטער) פון עשירות איז געפאלען און א זעהר גרויסע אין ווינדערלויכע (פלאים לשון קלא) קרידה דעריבער איידער דער מענטש קומט צום עשירות, ער זאָל פערמאָגען, אָווענטער, מוומן מוז ער זיין האָבען א זעהר גרויסע ירידה, און דאָן איז נאָך א ספק צו ער וועט בעקומען געלד כביש, אָבער אנאמת ער איש כשר איז זעהר שווער ער זאָל האָבען געלד, און האָטשן עס זענען פערקאָן אויך צדיקים און ערליכע ווערען וואָס האָבען עשירות, אָבער עס איז זעהר שווער, און אויך טוט דאָס עשירות זיי שווערען צו עבודת ה' און באמת האָטשן די האָבען אביסל עשירות, אָבער פונדעסטוועגען האָבען זיי נישט אזא עשירות ווי די קלי עולם וואָס פערמאָגען אלפים ורכבות מוומנים, דען עס איז זעהר שווער יעצט דאָס ערליכע יודען זאָלען

האָבען אַשורית כּבֿל אויך זאָגט מען נאָך בשם זקני ד' נחמן ז"ל מהורהנאק דאָס ער האָט געזאָגט אויף ד' גמרא אורף ימים בימינה אורף ימים איבא עושה וכבוד ליבא גאָר זאָגען ד' חז"ל דאָס עושר וכבוד לא כל שכן האָט זקני ד' געזאָגט דאָס עס איז נאָר א קל וחומר אז עס האָט בעדארפט אויף זיין אז ערליכע יודען זאָלען האָבען עושר וכבוד אָבער בפירוש אין דער ווירקליכקייט איז עס נישט אויף דען מינדעסטוועגען פערטאָגען זיי נישט טויזענטער אדומים כּמוֹמֵן וכנ"ל.

ה' רבינו ז"ל האָט זעהר מנהג געוועזן די ספרים פון ד' חוקרים און פיליאָמען און ער האָט געזאָגט אז ס'איז דאָרט (אין זייערע ביכער) גענצליך נישט דאָ קיין שום שכל אַזוי ווי עס איז דאָ אין א מהרש"א אָדער א מהר"ם שי"ר א ד' ג' אין אונזערע הייליגע ספרים אין וועלכע עס איז דאָ אַינעמקום און א זעהר ווייניגערליכער און אנגייעהמער שכל אָבער אין זייערע חקירישע ביכער געמינט זיך דאָרט גאָר נישט אזא שכל ווי אין אונזער הייליגע תורה להבדיל אין רבינו ז"ל האָט געזאָגט אז וואָהר איז דעם מענטש וועלכער ווייסט גענצליך נישט פֿון זייערע ביכער אין פֿון ד' ספרו המחקרים נאָך ער גייט זיין וועג בתמימות און האָט יראת העונש (פֿאַרשט פֿאַר שטראַף ר"ל) דען דער עיקר עבודה פֿון אָנמאָנג איז נאָר מחמת יראת העונש אין אהן יראת העונש קען מען גאָרנישט אַריינגיין אין עבודת ה' און אפילו צווישן דאָרפֿען אויך יראה דען די וואָס דינען השי"ת מאהבה (פֿון ליבשאַפט) איז זעהר וועהניג דאָ אין דער עיקר איז יראת העונש דען אויך צו יראת התּוֹמָת (פֿון דאיהו רב ושלום וכו') איז נישט יעדער זוכה אָפֿער דער עיקר עבודה צו רוב מענטשן איז נאָר דורך יראת העונש אין ווער עס לערנט ח"ו אין חקירישע אין פיליאָמישע ביכער קומען אַרײַן אין זיין האַרץ אַרײַן ספיקות אין כּפירות ר"ל דען יעדער מענטש איז געבוירען מיט רשעות אין ד' נאטור פֿון מענטש ציהט צו רשעות אין שלעכטע האַנט פֿון דער העלסט דאָס נאָר מחמת יראת העונש צוברעכט דער מענטש זיין האַנט אין ער גייט אין איבערשטענען וועגען אָבער אז דער מענטש לערנט אין ספרו חקיריש איז דאָן געמינט ער זיך ספיקות און כּפירות וועלכע זענען א פֿיר (א מיטל פֿון) צו זיין רשעות וואָס ליגט אין זיין נאטור און איבער דעם געמינען מיר נישט א מענטש וואָס זאָל ווערען א איש כשר פֿון ד' ספרו המחקרים האָט עס געמינט זיך דאָרפֿען עפֿים פֿון איידילקייט אין מדות טובות א ד' ג' מינדעסטוועגען איז דאָס אלעס הכל (פֿוסט און נאריש) דען זיי זענען חסידים (דער שאָרען) מְכֻוּבָה מִשְׁכָּרִם (איז מעהר פֿון דעם שכל) איז זיי זענען זעהר מבבל (צומישען) דעם דעת (געדאנק) פֿון מענטש אין עס איז א גרויסער איסור צו לערנען ספרי המחקרים אַזוי ווי עס איז מבואר אין פֿעל ציטער אין רבינו ז"ל ספרים.